

Práce se zabývá životními osudy a kariérou českého pozdně středověkého diplomata Prokopa z Rabštejna (kolem 1410 – asi 1470), staršího bratra známého humanisty Jana z Rabštejna. Těžištěm práce je především sledování Prokopovy činnosti v poděbradské éře, kdy postupně působil ve službách římského císaře Fridricha III., českého a uherského krále Ladislava Pohrobka a voleného českého krále Jiřího z Poděbrad, přiměřená pozornost je však věnována i Prokopovu původu či jeho činnosti v kanceláři římskoněmeckých panovníků Zikmunda Lucemburského a Albrechta II. Habsburského. Působení Prokopa z Rabštejna přitom je náležitě zasazeno do širšího kontextu středoevropských dějin v pozdním středověku a opomenuty nezůstaly ani aspekty kulturní (recepce humanismu v českém prostředí poděbradské doby). Práce využívá autentických dobových pramenů jak diplomatického původu (zvláště Prokopovy korespondence), tak narativních a rovněž kriticky reflektuje starší literaturu věnující se danému tématu či se jej alespoň dotýkající.